

Hannibál elefántos lánya

Charley Brindley

Charley Brindley

Hannibál Elefántos Lánya

Аннотация

Hannibalnak hatvan háborús elefántot kell szállítania az észak-afrikai Karthágóból, a Közép-tengeren át Ibériáig. Ki kell képeznie embereit e nehéz feladat végrehajtására. Ennek a projektnek az az első része, hogy egy elefántot be kell rakni egy hajóra, és tizennyolc napos úton kelet felé kell vitorlázni. Kiválasztotta legnagyobb elefántját, Obolust, amelyet emberei képzésében használ majd.

Az állat Obolus hajóra felszállítás közben megölte hosszú távú gazdáját. Egy lány, Liada az egyetlen, aki képes irányítani a temperamentumos elefántot. Miután sikerül neki felvezetnie a rámpán és a hajó fedélzetén Obolust, Hannibal megkéri, hogy menjen el az elefánttal Ibériába. Liada nem szívesen hagyja el Karthágóban a barátait, de a hosszú út során aggódik Obolus biztonsága miatt is. Úgy dönt, hogy elhagyja barátait, és gondoskodik Obolusról.

Hannibál elefántos lánya

Második Könyv

Az út Ibériába

Írta

Charley Brindley

charleybrindley@yahoo.com

<https://www.charleybrindley.com/>

Szerkesztette:

Karen Boston

<https://bit.ly/2rJDq3f>

Borítókép:

Elena Dudina

<https://www.elenadudina.com/>

Fordító: Kőmíves Míra Eszter

Készült © 2019 Charley Brindley által.

Minden jog fenntartva

A nyomtatás Az Amerikai Egyesült Államokban készült

Első Kiadás 2019. November

Ezt a könyvet

James Brindley

számára ajánljuk.

Charley Brindley könyvei

a további nyelveken érhetőek el:

Olasz

Spanyol

Portugál

Francia

Holland

Török

Kínai

és

Orosz

A következő könyvek hang formátumban is elérhetőek:

Raji, első könyv (Angolul)

Újra éleszteni tilos (Angolul)

A hetedik lovasság utolsó küldetése (Angolul)

Hannibál elefántos lánya, Első Könyv (Oroszul)

IX. Henrik (Olaszul)

Charley Brindley egyéb könyvei:

1. Oxana-Gödre

2. Raji Első Könyv: Octavia Pompeii

3. Raji Második Könyv: Az Akadémia

4. Raji Harmadik Könyv: Dire Kawa

5. Raji Negyedik Könyv: A nyugati szél Háza

6. Hannibál elefántos lánya Első Könyv: Tin Tin Ban Sunia

7. Cian

8. Arion XXIII

9. Az utolsó hely Hindenburgban

10. Szitakötő vs. uralkodó: Első Könyv

11. Szitakötő vs. uralkodó: Második Könyv

12. A nyugalom tengere 2.0 Első könyv: Felfedezés

13. A nyugalom tengere 2.0 Második könyv: Invázió
14. A nyugalom tengere 2.0 Harmadik könyv
15. A nyugalom tengere 2.0 Negyedik könyv
16. A bánat tengere
17. A hetedik lovasság utolsó küldetése
18. Újra éleszteni tilos
19. Isten rudja
20. IX. Henrik
21. Casper játéka
22. Qubit inkubátora
- Hamarosan érkezik
23. Szitakötő vs. uralkodó: Harmadik könyv
24. Az utazás Valdaciába
25. A Csendes Vizek Mélyen Futnak
26. Machiavelliné
27. Arion XXIX
28. A hetedik lovasság utolsó küldetése Második könyv
29. Hannibal Elefántos lánya, Harmadik könyv
- Tájékoztatót a többi könyvről ennek a könyvnek a végén talál
- Tartalomjegyzék

[Első Fejezet 2](#)

[Második fejezet 13](#)

[Harmadik fejezet 19](#)

[Negyedik fejezet 31](#)

[Ötödik fejezet 39](#)

[Hatodik fejezet 44](#)

Hetedik fejezet 53

Nyolcadik fejezet 58

Kilencedik fejezet 70

Első Fejezet

Tin Tin Ban Sunia és én átosontunk a sötétségen, alacsonyan görnyedve. Felpillantottam a nagyvitorlára; laza volt, élettelen, széles vörös csíkja lefutott, mint a friss vér a homokon. Megfordultam, hogy visszanézzek Obulusra. A fedélzet közepén állt, lehajtott fejjel, fürtjeinek vége a durva fenyőtáblákat borító koszrétegen nyugodott. Addig fog aludni, amíg az éhség felébreszti. Halvány holdfény ömlött át a testén, mint a folyékony ezüst, amely egy fölé magasodó szürke hegynél folyt.

Tin Tin megállított a csuklómra tett kézzel. "Hallottad ezt? „suttogta.

Bólintottam. A hajó orrából halk moraj hallatszott. Intett, én pedig követtem, mindketten a hajó korlátját szegélyező pajzssor alatt kuporodtunk. A hold egy kis fényt adott nekünk, ahogy haladtunk előre.

Oly késő este ... Ki lehet az?

Ahogy közeledtünk a tathoz, néhány szó visszaállt hozzánk. "... Egy hanggal ... A pap ... Elveszi a váltságdíjat ..."

Elbotlottam egy tekercs kötélben és elestem. A térdemet nagyon megütöttem a fedélzeten. Tin Tin keze egy pillanat alatt a számra került, megakadályozva, hogy kiáltsak. Megdörzsöltem a térdemet, amíg tágra nyílt szemmel bámultunk a hajó eleje felé. A hang elhallgatott. A szívem úgy vágatott, mintha Turanyu maga vadult volna meg a mellkasomban. Elhúztam Tin Tin kezét,

és levegőt vettem, félve, hogy közben meghallják a dübörgő szívemet.

Kik ők, és miről beszélnek?

Hajónk tökéletesen nyugodtan feküdt a Földközi-tenger holt fekete vizében; semmi nem mozdult sehova. Olyan messze voltunk a parttól, egyetlen irányban sem láthattunk szárazföldet.

Szakadozó légzésemén kívül egyetlen hang sem hallatszott. Még a csikorgásnak és nyögésnek tűnő kötélzet is elhallgatott.

"...de nem annyira Agamemnon, aki hevesen beszélt egy férfival, és durván elküldte."

Tin Tin rám nézett, vigyorgott—a szavak újra megkezdődtek. Egy férfi rekedt hangja volt, beszélt valakivel, de nyilvánvalóan nem vett észre minket. Suttogtam egy csendes köszönetet a mi nagy Elissa királynőnknek, aki régen elhunyt, de még mindig vigyáz ránk.

A hajó másik oldalán lágy lábdobogást hallottam, előre haladtak. Megfogtam Tin Tin kezét, és a fejemmel arra mutattam. Az árbochoz húzott, mi pedig lebuktunk mögé, magunkat a csiszolt fához simítva. Az árboc vastagabb volt, mint a testem, és egyetlen fenyőfa törzséből készült.

A hang elhallgatott a hajó elejében aztán egy új hang szólalt meg. "Lord Hannibal."

"Igen, Xipan Kapitány."

Tin Tin suttogta: "Ez Hannibál."

- "És a kapitány is"-mondtam.

"Beállítsuk a rabszolgákat, hogy az evezőkkel dolgozzanak,

Uram?- kérdezte a kapitány.

Lábujjhegyeimre álltam, hogy lássam, ahogy Hannibál a sík tenger felett kinéz.

Egy pillanat múlva felpillantott a félholdra. "Már rég éjfél után van és közel a hajnal" - mondta Hannibál, majd visszafordult a kapitányhoz. "Hagyja pihenni a rabszolgákat. Ha nincs szél a napkeltével, akkor munkára állítjuk őket."

A kapitány nem válaszolt, Csak egy kezét csapott a mellkasához, megerősítve Hannibál parancsát. Xipan kapitány visszasietett a fedélzet alá vezető útra.

"Kapitány." Hannibál felemelte a hangját.

A kapitány megállt, visszafordulva Hannibálhoz.

"Ha a vízi fiú ébren van, küldje fel hozzám."

A kapitány a korábbiakhoz hasonlóan tisztelgett, és tovább haladt a lejárathoz.

Ránéztem Tin Tin Ban Suniara és láttam a mosolyt az arcán. Az ég felé forgattam a szemem. Igen, mindketten tudtuk, ki jelenik meg legközelebb a fedélzeten.

Tin Tin, mindig a bátrabb volt kettőnk közül, megfogta a kezem, hogy előre vezessen. Hamarosan, csak néhány szívverés távolságra térdeltünk Hannibáltól.

- Öregember-mondta Hannibál -, hadd ne találjalak meg a hajóinkon kószálva vagy utána itt időzve. Az Isten a jogára és a tiéd..."

Most már tisztán láthattuk Hannibalt, az asztala előtt állva a holdfényben. Piros tunikát viselt a finom kettős varrással. Az

asztalon egy kis olívaolajlámpa ült, amely egy tekercset világított meg, részben kitekerve. Lehajolt, egy pillanatra a tekercsre nézett, majd kiegyenesedett, hogy társához forduljon; Turanyu volt, a csatalova!

".. És a haragodból semmit sem profitálsz. Nem fogom kiszabadítani." Hannibál kezét cikornyázva kiélezett erővel beszélt Turanyu felé, de a ló nyilvánvalóan szunyókált, és ahogy Obulus is gyakran tette, állva aludt.

Tin Tin kuncogott, aztán én is.

"Liada!" Szólt Hannibal.

Felálltam, még mindig kuncogtam, de meg voltam ijedve.

"És Tin Tin Ban Sunia is, gondolom." Nyilvánvalóan keményen próbálta megmutatni haragját.

- Én vagyok-mondta Tin Tin, miközben megszorította a kezem.

Tudtam, hogy Hannibal sosem haragszik Tin Tinre, de én, igen, néha dühös volt rám, és láttam, hogyan fegyelmezi az embereit. Tisztán eszembe jutott, hogyan alázta meg Sakult kardjával és gerelyével, és arra készítette Sulobot, hogy negyven korbácsütést kapjon a hátára. Ezért a büntetés Sulobo mindig engem hibáztatott.

"Gyere ide" - parancsolta Hannibal.

Közelebb léptem Tin Tinhez, ahogy sétáltunk lassan felé.

"Mit csináltok?"

Ebben az időben Hannibal tizenhét nyarat élt meg, de már a Karthágói elefánt edzőtáborért felelős felnőtt ember volt, ahol

több ezer embert parancsolt, és felügyelte száz háborús elefánt kiképzését. Tin Tin tizenegy nyarat töltött, én pedig tizenkettőt.

"Mi. mi ..." lenéztem a mezítelen lábamra. "Hangokat hallottunk."

Tin Tinre nézett.

"Beszédet hallottunk a sötét éjszakába."

A szemem sarkából Tin Tinre néztem, és láttam, ahogy vigyorog.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.